

ΘΕΜΑ: Εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου του Στρασβούργου στην «υπόθεση Ανδρεάδη»

1. Το Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου διαπίστωσε, με την απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1994, την παραβίαση εκ μέρους της Ελλάδας του άρθρου 1 Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Σύμβασης (προστασία της περιουσίας) και του άρθρου 6 της Σύμβασης (δικαίωμα σε χρηστή δίκη) και επιδίκασε στους προσφεύγοντες χρηματικό ποσό που φαίνεται να υπερβαίνει τα 10.000.000.000 δραχμές. Πρέπει ακόμη να σημειωθεί ότι για το εν λόγω ποσό τρέχουν καθημερινά τόκοι.

2. Ανεξαρτήτως της ορθότητας των χειρισμών της ελληνικής κυβέρνησης σε μία υπόθεση της οποίας η δικαστική εκρεμότητα προσεγγίζει την εικοσαετία, η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να καταβάλει το επιδικασθέν ποσό. Όλες οι προσπάθειες μείωσής του με διαπραγματεύσεις απέβησαν άκαρπες.

3. Ενόψει της εν λόγω καθυστέρησης, η Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης διαπίστωσε με απόφασή της το Νοέμβριο του 1996, τη μη εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου. Αξίζει να σημειωθεί ότι είναι η πρώτη απόφαση με ανάλογο περιεχόμενο στην ιστορία του Οργανισμού. Στην επικείμενη σύνοδο της Επιτροπής Υπουργών (13 - 17 Ιανουαρίου) το θέμα περιλαμβάνεται και πάλι στην ημερήσια διάταξη, με προοπτική τη λήψη και νέας συναφούς και «δραστικότερης» απόφασης.

4. Το ενδεχόμενο αυτό πρέπει να αποφευχθεί οπωσδήποτε για δύο ιδίως λόγους. Πρώτον, δε φαίνεται δυνατή η μη καταβολή ή έστω η μείωση του επιδικασθέντος ποσού, και δεύτερον είναι δυσβάστακτο το πολιτικό κόστος από τη στάση της Ελλάδας. Έντονη είναι η επιθυμία σημαντικών παραγόντων του Οργανισμού, που διακατέχονται από φιλικά αισθήματα προς τη χώρα μας, να αποτραπεί μία ανάλογη εξέλιξη, η οποία θα αποτελούσε «παράδειγμα προς αποφυγή» για τα νέα μέλη του Συμβουλίου από την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη.

Αθήνα, 9 Ιανουαρίου 1997